

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 129.115 van 10 maart 2004
in de zaak A. 146.060/X-11.701.**

In zake : Hubert DE MARTELAERE,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat A. DE ROECK,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Antwerpenplein 14

tegen :

de stad GENT.

tussenkommende partij :

Fernand VERHAUWEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN ACKER,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Kortrijksesteenweg 381.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Hubert DE MARTELAERE op 2 januari 2004 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 23 oktober 2003 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent waarbij aan Fernand VERHAUWEN een vergunning wordt verleend voor "de regularisatie van een overwelfde gracht met verzamelput" op een perceel gelegen te Gent-Afsnee, Goedingenstraat 56A, kadastraal bekend Sectie A, nr. 6d;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 februari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 februari 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. VANDERHEIJDEN die, loco Advocaat A. DE ROECK verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat K. ROELANDT die, loco Advocaat S. KEMPINAIRE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Fernand VERHAUWEN met een verzoekschrift van 27 januari 2004 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

1. De feiten

Overwegende dat de tussenkomende partij eigenaar is van een perceel grond, gelegen aan de Goedingenstraat 56A te Gent-Afsnee, kadastraal aldaar gekend sectie A, nr. 6d; dat dit perceel is gelegen in een woonpark volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan “Gentse en Kanaalzone” en in een “zone voor open bebouwing (percelen min. 1500m²), zone voor woonpark” in het bijzonder plan van aanleg “Afsnee Zuid”, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 2 februari 1989;

Overwegende dat de tussenkomende partij op 31 oktober 2002 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent een stedenbouwkundige vergunning krijgt voor het oprichten van een ééngezinswoning op het kwestieuze perceel; dat in een proces-verbaal van 10 september 2003 wordt vastgesteld dat bepaalde uitgevoerde werken niet vergund zijn, waaronder het inbuizen van de rechter perceelsgracht;

Overwegende dat de tussenkomende partij op 19 september 2003 een stedenbouwkundige vergunning vraagt voor "de regularisatie van een overwelfde gracht met verzamelput"; dat het college van burgemeester en schepenen van de stad

Gent met het thans bestreden besluit van 23 oktober 2003 de gevraagde vergunning geeft;

2. De ontvankelijkheid

Overwegende dat de verwerende partij en de tussenkomende partij excepties van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing opwerpen;

Overwegende dat in de huidige stand van het geding geen uitspraak over deze excepties dient te worden gedaan nu, zoals hierna zal blijken, niet aan de schorsingsvoorwaarden is voldaan;

3. Beoordeling

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij wat de tweede voorwaarde betreft aanvoert dat door de uitoefening van de vergunde activiteit, namelijk het inbuizen van de beek, de natuurlijke afwatering wordt verstoord en het bufferend vermogen ervan wordt verkleind waardoor het risico op overstromingen en wateroverlast gevoelig vergroot, dat de verzoekende partij met haar daaraan palend perceel het eerste slachtoffer zal worden van de wateroverlast die er bij aanhoudende neerslag ongetwijfeld zal komen, dat dit uitermate storend is, dat het leefklimaat van de verzoekende partij aldus wordt aangetast en dat het nadeel bijgevolg ernstig en moeilijk te herstellen is;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota in essentie antwoordt dat de verzoekende partij veel beweert doch weinig bewijst, dat zij niet aantoonst hoe het leefklimaat en -milieu zouden worden aangetast, dat zij geen gegevens bijbrengt waaruit blijkt dat de zogenaamde nadelen de grenzen van de normale ongemakken, verbonden aan de omgeving, zouden overschrijden en dat zij geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt;

3.2.3. Overwegende dat de tussenkomende partij eraan toevoegt dat het perceel van de verzoekende partij niet paalt aan de kwestieuze ingebuisde gracht, waarvan de diameter trouwens voldoende ruim is om de neerslag te verwerken, dat de overstroming van het perceel van de verzoekende partij niet door de ingebuisde gracht kan worden veroorzaakt maar wel door de Leie, dat na overstroming het water zich terugtrekt naar de Leie via het laagst gelegen deel van de straat, ongeveer 600 meter verder, dat ter hoogte van het perceel van de verzoekende partij de Beelaertmeersen zijn opgehoogd, dat dit punt nooit overstroomt en dat de meersen noordwaarts afhellen naar de bocht van 90° en ongeveer 1,7 meter lager liggen;

3.2.4. Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat de verzoekende partij zich beperkt tot de algemene stelling dat door het inbuizen van de gracht overstromingsgevaar dreigt en dat aldus haar leefklimaat zal worden aangetast; dat zij daarbij voorbijgaat aan het feit dat het een regularisatievergunning betreft, dat de kwestieuze werken derhalve al uitgevoerd zijn en dat het de vraag is hoe een schorsing het aangevoerde nadeel ongedaan kan maken; dat de verzoekende partij bovendien geen plannen of andere gegevens bijbrengt waaruit kan blijken dat er inderdaad overstromingsgevaar dreigt; dat dit des te meer klemmt nu de tussenkomende partij met concrete argumenten aanvoert dat het overstromingsgevaar van de Leie komt en dus een andere oorzaak heeft; dat de verzoekende partij daar niets concreets tegenover stelt; dat, daargelaten de vraag naar het nut van de schorsing van een regularisatievergunning, de

verzoekende partij het bestaan of de dreiging van het vermeende moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet staft met concrete gegevens en overtuigende argumenten;

Overwegende dat uit de uiteenzetting van de verzoekende partij derhalve niet blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

3.3. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Fernand VERHAUWEN in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
tien maart 2004, door :

de HH. C. ADAMS,
W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

C. ADAMS.